

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobců: **a) P. M., b) P. F., c) nezl. P. I., d) nezl. P. T.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 16. 11. 2007, č. j. 32 Az 65/2006 - 118,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Hradci Králové rozsudkem ze dne 19. 9. 2007, č. j. 32 Az 65/2006 - 62, zamítl žalobu žalobců proti rozhodnutím žalovaného č. j. OAM-682/VL-20-P07-2005, č. j. OAM-681/VL-20-P07-2005 a č. j. OAM-837/VL-20-P07-2005, ze dne 22. 11. 2006, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávanými rozhodnutími žalovaný neudělil žalobcům mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Proti tomuto rozsudku podali žalobci kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a požádali o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Krajský soud v Hradci Králové usnesením ze dne 16. 11. 2007, č. j. 32 Az 65/2006 - 118, zamítl žádost žalobců o ustanovení zástupce. V odůvodnění soud uvedl, že kasační stížnost zjevně nemůže být úspěšná, neboť byla podána opožděně.

Proti tomuto usnesení podali žalobci (dále jen „stěžovatelé“) včas kasační stížnost, v níž namítali, že dnem určujícím počátek lhůty je den následující po doručení rozsudku (rozsudek doručen dne 24. 10. 2007), lhůta počala běžet dne 25. 10. 2007 a skončila dnem, který se názvem shoduje se dnem 25. 10. 2007, tj. dnem 8. 11. 2007. Kasační stížnost proti rozsudku tedy byla podána včas a napadené usnesení není v souladu se zákonem. Stěžovatelé požádali o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Dne 22. 1. 2008 byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud shledal podanou kasační stížnost přípustnou a přijatelnou a napadené usnesení přezkoumal v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán rozsahem a důvody, které stěžovatelé ve své kasační stížnosti uplatnili. Soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Z obsahu kasační stížnosti plyne, že stěžovatelé uplatňují důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., podle kterého lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Nesprávné právní posouzení spočívá buď v tom, že je na správně zjištěný skutkový stav aplikován nesprávný právní názor, popř. je sice aplikován správný právní názor, ale tento je nesprávně vyložen.

Kasační stížnost není důvodná.

Podle § 35 odst. 8 první věta s. ř. s. navrhovatel, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát; hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování osoby uvedené v odstavci 2 platí v takovém případě stát.

Z citovaného ustanovení vyplývají dvě základní podmínky, při jejichž současném splnění může být navrhovatel na jeho žádost zástupce ustanoven. Navrhovatel musí jednak splňovat podmínky pro osvobození od soudních poplatků a současně musí být ustanovení zástupce potřeba k ochraně práv navrhovatele.

Podmínky pro osvobození od soudních poplatků upravuje § 36 odst. 3 s. ř. s. Podle první věty tohoto ustanovení účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu osvobozen od soudních poplatků. Podle druhé věty téhož ustanovení, dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne.

V posuzované věci žádali stěžovatelé o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 9. 2007, č. j. 32 Az 65/2006 - 62. Tuto kasační stížnost považoval krajský soud za opožděnou a tudíž zjevně neúspěšnou, a proto žádost o ustanovení zástupce zamítl. Nejvyšší správní soud tedy nejprve posoudil včasnost předmětné kasační stížnosti proti rozsudku krajského soudu.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že Krajský soud v Hradci Králové usneseními ze dne 4. 1. 2007, č. j. 32 Az 65/2006 - 19, č. j. 32 Az 64/2006 - 17 a č. j. 32 Az 66/2006 - 13, ustanovil zástupcem stěžovatelů Organizaci pro pomoc uprchlíkům.

Předmětný rozsudek krajského soudu byl poté v souladu s § 42 odst. 2 s. ř. s. doručován pouze zástupci stěžovatelů, kterému byl doručen dne 24. 10. 2007, což dokládá doručka založená v soudním spisu.

Rozsudek obsahuje řádné poučení o možnosti podat kasační stížnost. V poučení napadeného rozhodnutí je v souladu s § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti pravomocnému rozhodnutí je přípustná kasační stížnost, kterou lze podat ve lhůtě dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Kasační stížnost je třeba podat ke Krajskému soudu v Hradci Králové, lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, předmětný rozsudek byl stěžovatelům doručen ve středu dne 24. 10. 2007. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet ve čtvrtek dne 25. 10. 2007 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila ve středu dne 7. 11. 2007 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti proti rozsudku krajského soudu bylo třeba, aby nejpozději dne 7. 11. 2007 byla kasační stížnost předána Krajskému soudu v Hradci Králové, případně Nejvyššímu správnímu soudu, nebo jednomu z těchto soudů zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však vyplývá, že kasační stížnost byla osobně podána u Krajského soudu v Hradci Králové až dne 8. 11. 2007, tedy opožděně.

Nejvyšší správní soud tak ve shodě s krajským soudem dospěl k jednoznačnému závěru, že kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 9. 2007, č. j. 32 Az 65/2006 - 62, je opožděná.

Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.

Podle názoru Nejvyššího správního soudu, je-li návrh podán opožděně, zjevně nemůže být úspěšný, neboť opožděnost návrhu znemožňuje soudu, aby návrh projednal, zabýval se meritem věci a navrhovateli vyhověl, když podle citovaného ustanovení musí takový návrh odmítnout. Opožděně podaným návrhem tedy navrhovatel nemůže dosáhnout úspěchu ve věci.

Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že kasační stížnost stěžovatelů proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 9. 2007, č. j. 32 Az 65/2006 - 62, pro svou opožděnost zjevně nemůže být úspěšná, a proto v případě stěžovatelů nejsou splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků.

Jedna z obligatorních podmínek pro ustanovení zástupce z řad advokátů soudem není splněna, proto krajský soud postupoval správně, když žádost stěžovatelů o ustanovení zástupce z řad advokátů zamítl.

Kasační námitku stěžovatelů, že kasační stížnost proti rozsudku krajského soudu podali včas, Nejvyšší správní soud shledal nedůvodnou. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. totiž lhůta končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty, nikoliv se dnem, kdy lhůta počala běžet, jak chybně uvádějí stěžovatelé.

Kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. tedy nebyl prokázán, Nejvyšší správní soud nezjistil namítanou nezákonnost rozhodnutí krajského soudu, a proto kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 16. 11. 2007, č. j. 32 Az 65/2006 - 118, jako nedůvodnou zamítl.

O návrhu na přiznání odkladného účinku podle § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval. Dospěl totiž k závěru, že o něm není třeba rozhodovat tam, kde je kasační stížnosti přiznán odkladný účinek přímo ze zákona (§ 32 odst. 5 zákona o azylu).

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona. Protože úspěšnému žalovanému v tomto stádiu řízení žádné náklady nevznikly a stěžovatelé v řízení nebyli úspěšní, bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. února 2008

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu